

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoP/30/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5318200472
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5318200472.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka, členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Jozefa Turzu, vo veci navrhovateľa: Mgr. W. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom H., M. R. M. XXXX/XX, proti odporcovi: F. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom K. N. K. XXX/X, o zrušenie vyživovacej povinnosti, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Čadca, č.k. 9Pc/5/2018-53 zo dňa 11. 01. 2019, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Čadca zamietol návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti navrhovateľa proti plnoletému synovi F. a zároveň rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie zdôvodnil s poukazom na ust. § 62, § 75 Zákona o rodine, pričom dospel k záveru, že v tomto prípade syn navrhovateľa je stále odkázaný na vyživovaciu povinnosť otca, pretože je žiakom denného štúdia Strednej odbornej školy drevárskej a stavebnej v Krásne nad Kysucou. Nakoľko sa pripravuje na budúce povolanie, nie je možné vyživovaciu povinnosť, ktorá bola stanovená vo vzťahu k synovi, navrhovateľovi zrušiť. O trovách konania rozhodol súd podľa § 52 CMP.

2. Proti tomuto rozsudku, v zákonom stanovenej lehote, sa odvolal navrhovateľ. Žiadal rozsudok zmeniť a vyživovaciu povinnosť stanovenú voči synovi zrušiť s účinnosťou od 01. 07. 2017. V odvolaní uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odporca dosiahol plnoletosť dňa 14. 03. 2016, vyživovaciu povinnosť žiada navrhovateľ zrušiť dňom 01. 07. 2017. Po nadobudnutí plnoletosti a duševnej zrelosti mal odporca čas pokúsiť sa viesť s ním korektnú komunikáciu aspoň občasného charakteru, o to viac, že býva od bydliska odporcu vo vzdialenosti iba 8 km. Pôvodne sa odporca vyučil za mäsiara, preto navrhovateľ predpokladal, že po ukončení učňovského štúdia mu skončila vyživovacia povinnosť. Odporca ho nekontaktoval a neoznámil mu, že pokračuje v príprave na budúce povolanie. navyše keď navrhovateľ prestal platiť výživné, toto bolo vymáhané prostredníctvom exekúcie. Takéto konanie pokladá za rozporné s dobrými mravmi, súd mal na tieto skutočnosti prihliadať a vyživovaciu povinnosť zrušiť. So synom sa mu nepodarilo nadviazať riadny kontakt ani v priebehu roka 2018. Viackrát mu telefonoval, písal sms, hoci mu stretnutie prisľúbil, nakoniec bližší kontakt nenadviazali. V odvolaní tiež poukázal na viaceré rozhodnutia iných súdov, ktoré riešili inštitút dobrých mravov v súvislosti s plnením vyživovacej povinnosti.

3. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 65 až § 66 CMP a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP odvolaním napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

4. Podľa § 62 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

5. Podľa § 75 ods. 2 Zákona o rodine výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

6. V súlade s vyššie uvedenými zákonnými ustanoveniami sa súd prvej inštancie vo veci zaoberal návrhom na zrušenie vyživovacej povinnosti otca k plnoletému synovi. Ako vyplynulo z obsahu spisu, preskúmaného rozsudku a obsahu odvolania, navrhovateľ požadoval zrušiť vyživovaciu povinnosť ku dňu 01. 07. 2017, ako aj vrátenia spotrebovaného výživného a z dôvodov, že syn, ktorému výživné poskytuje, nie je s ním ochotný sa bližšie kontaktovať, nadobudol stredné odborné vzdelanie ako mäsiar a pokiaľ aj navštevuje ďalšiu školu s možnosťou ukončiť štúdium maturitou, nemá nárok na výživné z dôvodov porušovania dobrých mravov. Súd prvej inštancie v tomto prípade zistil, že manželstvo, z ktorého pochádza syn F., bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Čadca dňom XX. XX. XXXX. V tom čase maloletý F. bol zverený do výchovy a opatery matke a otcovi bolo určené výživné 900,- Sk mesačne. Od 01. 04. 2001 bolo výživné zvýšené na sumu 1 300,- Sk mesačne, od 01. 09. 2003 na sumu 1 400,- Sk mesačne. Pri rozvoze manželstva bol maloletý F. vo veku približne 1 rok, po rozvoze otec maloletého nenavštevoval, okrem bežného výživného mu neposielal žiadne darčeky. V čase, pokiaľ bol F. malý, otca prakticky nepoznal. po skončení základnej školy sa F. vyučil v Strednom odbornom učilišti v Púchove za mäsiara. Po vyučení študuje na Združenej strednej odbornej škole drevárskej s možnosťou štúdium ukončiť maturitou. Ako vyplynulo z potvrdenia strednej odbornej školy v školskom roku 2018/2019 je žiakom 2.Ad triedy odbor podnikanie v remeslách a službách. Od posledného rozhodovania o výživnom u navrhovateľa došlo k zmene v tom, že bol prepustený zo služobného pomeru colníka dňom 30. 04. 2017 z dôvodu nespôsobilosti výkonu štátnej služby a priznaný mu bol výsluhový dôchodok, ktorý poberá od 01. 07. 2017 vo výške 597,47 eur mesačne. Syn F. sa s otcom prakticky od rozvodu manželstva nestretával, do dovŕšenia plnoletosti nemal ani vedomosť, kto je jeho otcom. Súd prvej inštancie na základe takto zisteného skutkového stavu zistil, že návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti dňom 01. 07. 2017 je nedôvodný, nakoľko F. je stále žiakom denného štúdia, ktoré je možné ukončiť maturitou a takéto štúdium možno pokladať za prípravu na jeho budúce povolanie. Vzhľadom na obmedzené kontakty s otcom nie je možné usúdiť z terajšieho jeho správania, že by voči otcovi sa správal v rozpore s dobrými mravmi.

7. Odvolací súd tak na základe vyššie uvedených skutočností, ako aj záverov prvoinštančného súdu dospel k tomu, že tento v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 195 CSP a vo veci samej dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd stotožnil a na ktoré v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP poukazuje. Prvoinštančný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia riadnym spôsobom uviedol zistený skutkový stav, primeraným spôsobom opísal stanoviská procesných strán, citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávany prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Tieto zároveň primeraným a dostatočným spôsobom v súlade s § 220 CSP zdôvodnil.

8. Pretože súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí sa zaoberal aj otázkami nastolenými v odvolacom konaní, odvolateľ tak neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie nezaoberal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový alebo právny stav odvolacím súdom. Z týchto dôvodov potom odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

9. O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 CSP v spojení s § 52 CMP a žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

10. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).